

[Thestrup.]

omtalte også nærmere hr. Niels Westerby's ændringsforslag. Jeg er ganske enig i de betragtninger, hr. Lysholt Hansen her fremkom med; jeg synes selv, det er ganske urimeligt at komme med ændringsforslag af den art ved finanslovsforlagets tredje behandling, ændringsforslag, der er stillet så sent, som tilfældet har været. Lad mig sige det sådan — og jeg tror, at det ærede medlem hr. Morten Lange senere vil sige lidt om dette — at vi kunne jo alle sammen her stille i snesevis af lignende ændringsforslag, fordi vi på en hel masse meget vigtige områder mangler investeringer, mangler penge, mangler penge til driftsudgifter på en hel række felter. Vi har gentagne gange her i Folketinget talt om statshospitalernes ikke alt for gode stilling, og lad mig her blot nævne, at hvis jeg husker rigtigt, så mangler der alene 1 milliard kr. i, at vi får vore statshospitaler ført up to date. Vi kan altså ikke stemme for hr. Niels Westerby's ændringsforslag med den begrundelse, jeg her har givet; vi kunne selv komme med adskillige hundrede af den slags forslag, og vi synes i og for sig, som det allerede er sagt, at det er urimeligt på dette sene tidspunkt at komme med disse forslag.

Grethe Philip: Vi har nu i finansudvalget nøje gennemgået først finanslovsforlaget og senere de af finansministeren til lovforslaget stillede ændringsforslag. Forslagene har øjensynligt været velsigtede, før de nåede frem til finansudvalget, og som det fremgår af tillægsbetænkningen, har mit parti indstillet finanslovsforlaget til vedtagelse med de ændringsforslag, der blev stillet af finansministeren før tillægsbetænkningens afgivelse. Hvad angår de senere af finansministeren til tredje behandling stillede ændringsforslag, vil vi i konsekvens af vor stillingtagen til de skattelove, de er afledt af, undlade at stemme for nr. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8 og 9; mens vi vil stemme for nr. 4 og nr. 10.

Liberalt centrum har her i sidste øjeblik ved tredje behandling stillet 2 ændringsforslag vedrørende en øget bevilling til uddannelse af ikke-faglærte arbejdere og en øget bevilling til Københavns universitet. Mit parti har ved talrige lejligheder her i tinget givet udtryk for, hvor stor vægt vi lægger på en udbygning af uddannelsen,

og det gælder både skoleuddannelsen og den faglige uddannelse, lige fra uddannelsen af ikke-faglærte arbejdere og op til den akademiske uddannelse. Denne indstilling fastholder vi, og vi vil da også erklære os rede til at gå ind i øjeblikkelige drøftelser både om Københavns universitet, når alle relevante oplysninger foreligger, og om uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, men vi kan ikke nu med dette korte varsel gå ind for de foreslåede bevillinger og vil derfor anbefale at stemme imod de af liberalt centrum stillede ændringsforslag.

Før jeg går over til de mere reelle betragtninger vedrørende finanslovsforlaget, vil jeg gerne indskyde en formel, men dog ikke betydningsløs bemærkning. Finansloven er jo ikke noget let materiale at arbejde med, men det må dog være et mål, at den i sin opbygning er udformet således, at den giver mindst mulig anledning til misforståelse for læseren. Jeg vil derfor indestændigt henstille til finansministeren fremtidig at sikre, at det klart fremgår af lovforslag og anmærkninger, hvis der er foretaget omposteringer i forhold til året forud. Denne regel synes ikke overholdt i det foreliggende finanslovsforlag. Ville det dog ikke have været rimeligt under § 23. Finansministeriet, nr. 1.10. Reserver vedrørende driftsbudgettet, under konto 1, der betegnes som „Til pris- og lønstigninger, landbrugsstøtte m. v.“, at have angivet i en note, at de beløb, der er opført som bevillingstal, altså under B for indeværende finansår, nemlig 1.150 mill. kr., udelukkende er afsat til pris- og lønstigninger, mens udgifter til landbrugsstøtten findes under § 11. Landbrugsministeriet?

Som det nu står, er opstillingen direkte vildledende, fordi man må tro, at bevillingstal og finanslovsforlagets tal umiddelbart kan sammenlignes, og at det beløb, der er afsat til formålet, er større for det kommende finansår end for indeværende finansår, mens forholdet jo i realiteten er modsat. Jeg vil gerne tilføje, at jeg naturligvis er klar over, at den, der kender alle finesserne i finansloven, også vil kunne se, hvordan det virkelige forhold sig, men jeg synes, det måtte være rimeligt at hjælpe læseren med en note, sådan at man umiddelbart kunne forstå, hvad tallene drejede sig om. Det samlede finansudvalg har i tillægsbetænkningen frem-